

## el catalét...

me recòrdo da putàt  
qoela campana gréva  
sonàr sul vent zidiósa  
par compagnar valgùni

el prèt co la sò tònega  
color de genzianèla  
cantarse le sò slòiche  
co i òci mizi e sgionfi

pò i ceregòti stufi  
a sdindonàr el trìbol  
le femene col vel  
a dirghe su oraziòn

pogìa sul catalét  
qoel brùt gabàn de zìrm  
e fiori tut entorn  
fumént de 'ncenso crùo

ma 'ncöi no i l'à dropà  
i se l'è töt en spala  
par darghe l'ultim ciao  
tegnèndosel arènt

la gènt la vèn pu bèla  
vardarghe dré al sò viac  
e l'ultima caréza  
aqa santèl che sgola

vorìa che avesti vist  
recòrdi dent qoei òci  
e tègno fis 'n de 'l cör  
qoel ultim tò sorriso

m'as dit parole dolcie  
che m'à 'ngropà 'l respiro  
col sol che neva giò  
sentà sul pontesèl

e 'l navesèl de vozi  
che salta fòr par sora  
rembomba 'n pöc de ti  
e torna 'l böt

e 'l bate ancor

**Giuliano**

Oggi una persona buona non c'è più...